

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Iudiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

5. Subdividi præterea potest iudicium
 criminale in capitale & non capitale. *L. 2*
ff. d. jud: Capitale non tantum dicitur in
 quo agitur de capite abscindendo, aut na-
 turali morte infligenda, sed etiam dicitur
 capitale quando quis mittitur in exilium
 amittendo jus civitatis. *cit. L. 2. ff.* aut quan-
 do quis amittit per carceres perpetuos li-
 bertatem, quæ civile caput quoddam est
Maran: 4. p. dist: 2. Idque etiam obtinet in
 iudiciis Ecclesiasticis, nam & Iudices Ec-
 clesiastici creberrimè imponunt pœnam
 carceris perpetui delictis quibusdam atro-
 cioribus Clericorum, quæ revera est capi-
 talis pœna, ut passim *DD.* eiusmodi etiam
 censetur degradatio realis, quæ Clericum
 traditur brachio sæculari, quia per eam
 amittuntur in perpetuum omnia privile-
 gia Clericalia, quod plus est, quàm amit-
 tere jus Civitatis, patriæ &c. Non capitale
 iudicium est in quo non venit irroganda
 huiusmodi pœna. *Maran: loco cit:* ut quan-
 do criminis (de quo agitur) pœna est fu-
 stigatio, sive (ut jam usurpatur) pœna vir-
 garum, quia cedi virgis non infert civilem
 aut naturalem mortem, teste *Maran: sup*

Dist: 2. Sic etiam quando Clericus accusaretur de furto apud suum Judicem, licet sit iudicium criminale, sed non capitale, quia pro furto à jure civili non imponitur supplicium capitale, quamvis particularia locorum statuta sint severiora, in furto puniendo. Demùm iudicium in quo agitur de ferenda excommunicatione juxta Barth: capitale non est, quia excommunicatio non est pœna capitalis, sed medicinalis, ut ait *Pontif: in cap: 1. de sent: Excommu: in 6.* Mixtum verò iudicium est in quo & civiliter, & criminaliter agitur: ut dum de crimine aliquo v. g. furto agitur ad interesse partis, & simul ad vindictam publicam *cap: tuæ de Procur.*

6. Civile iudicium vel in personam est, vel in rem, vel de possessione rei. In personam est, quãdo personæ intenditur actio, ut si queraris apud Judicem Petrum debere tibi 100. ex mutuo, & petas ut condemnetur ad illos statim solvendo, ibi contra personam directè agis, oriturque actio huiusmodi regulariter ex omnibus contractibus, vel quasi contractibus. In rem est quando actio tendit immediatè in